

Ощъ е лѣто.

Ощъ е лѣто — златни дни,
Мараня, горѣщини.

Кукурузъ въ нивя жългѣй,
Тежъкъ гроздъ въ лозини зрѣй.

Дрѣме орѣшака старъ,
Скрилъ обилень скжпъ товаръ.

Покрай друма изъ дола
Свѣли вошкитѣ чела —

Клони съ плодове тежатъ
И на пжтника мълвятъ:

— „Спри се, пжтникъ уморень,
Ощъ е рано — дългъ день.

Плодъ озрѣялъ откжсни,
Устнитѣ си опрѣсни —

И на сѣнка почини
Отъ жега, горѣщини“.

Драго.